

ISRAEL MUUTTAA EGYPTIIN

Kuva © taidegraafikko Kimmo Pälikkö

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Missä kertomus tapahtui

Israel asettui asumaan Egyptissä Goosenin maakuntaan, joka sijaitsi Niilin suiston itäpuolella. Israelilaiset asuivat siellä koko ajan ja lähtivät sieltä Mooseksen johdolla pakoon. Kanaanin maan ja Egyptin välissä on Siinain niemimaa, joka on 370 km pitkä ja pohjoisessa 240 km leveä.

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

Jaakob muutti Egyptiin noin vuonna 1876 eKr. Israelin kansa asui siellä 430 vuotta kunnes Mooses johdatti heidät pois noin vuonna 1447 eKr.

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Jaakob, Jaakobin pojat, Joosef ja Joosefin pojat: Efraim ja Manasse.

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen

Faraon määräykset

1. Moos. 45: 16 – 25

Kun sanoma siitä, että Joosefin veljet olivat saapuneet, kuului faraon hoviin, oli se faraon ja kaikkien hänen palvelijoidensa mieleen. Faraon sanoi Joosefille: ”Sano veljillesi: ’Tehkää näin: sälyttäkää kuormat juhtienne selkään ja lähtekää kotiin Kanaanin maahan, ottakaa isänne ja perheenne ja tulkaa minun luokseni, niin minä annan teille parasta, mitä Egyptissä on, ja te saatte syödä maan lihavuudesta.’ Näin sinun on käskettävä heitä: ’Tehkää näin: ottakaa itsellenne vaunuja Egyptin maasta lapsianne ja vaimojanne varten ja tuokaa isänne ja tulkaa. Älkää surko taloustavaroitanne, sillä mitä parasta on koko Egyptin maassa, se on oleva teidän omanne.’”

Israelin pojat tekivät niin, ja Joosef antoi heille vaunuja faraon käskyn mukaan sekä evästä matkaa varten. Joosef antoi kullekin heistä juhlapuvun, mutta Benjaminille hän antoi kolmesataa hopeasekeliä sekä viisi juhlapukua. Samoin Joosef lähetti isälleen lahjaksi kymmenen aasia, jotka olivat kuormitetut Egyptin parhaimmilla tavaroilla, ja kymmenen aasintammaa, jotka kantoivat viljaa ja leipää sekä eväitä hänen isälleen matkaa varten. Sitten hän päästi veljensä menemään ja sanoi heille: ”**Älkää riidelkö matkalla.**” Niin he lähtivät Egyptistä ja tulivat isänsä Jaakobin luo Kanaanin maahan.

Jaakob sai kuulla, että Joosef elää

1. Moos. 45: 26 - 28

Veljet kertoivat Jaakobille ja sanoivat: ”Joosef on vielä elossa ja on koko Egyptin maan valtias.” Mutta hänen sydämensä pysyi kylmänä, sillä hän ei uskonut heitä. Niin he kertoivat hänelle kaiken, mitä Joosef oli heille puhunut. Kun Jaakob näki vaunut, jotka Joosef oli lähettänyt häntä tuomaan, niin elpyi heidän isänsä Jaakobin henki. Israel sanoi: ”Nyt on minulla kyllin; poikani Joosef elää vielä, minä menen häntä katsomaan, ennen kuin kuolen.”

Jaakob lähtee Egyptiin

1. Moos. 46: 1- 27

Niin Israel lähti matkalle mukanaan kaikki, mitä hänellä oli. Kun hän saapui Beersebaan, uhrasi hän teurasuhreja isänsä Iisakin Jumalalle. Jumala puhui Israelille näyssä yöllä; hän sanoi: ”Jaakob, Jaakob!” Tämä vastasi: ”Tässä olen.” Niin Jumala sanoi: ”Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala; älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinut siellä suureksi kansaksi. Minä menen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä myös johdatan sinut sieltä takaisin. Joosefin käsi on sulkeva sinun silmäsi.”

Jaakob lähti Beersebasta, ja Israelin pojat nostivat isänsä Jaakobin, lapsensa ja vaimonsa vaunuihin, jotka farao oli lähettänyt häntä noutamaan. He ottivat karjansa ja tavaran, jotka he olivat hankkineet Kanaanin maassa, ja tulivat niin Egyptiin, Jaakob ynnä kaikki hänen jälkeläisensä. Poikansa ja poikiensa pojat, tyttärensä ja poikiensa tyttäret, kaikki jälkeläisensä, hän vei mukanaan Egyptiin ... Kaikkiaan oli niitä, jotka Jaakobin kanssa siirtyivät Egyptiin ja olivat lähteneet hänen kupeistansa, paitsi Jaakobin miniöitä, yhteensä kuusikymmentä kuusi henkeä.

Jaakob saa nähdä Joosefin

1. Moos. 46: 28 - 34

Jaakob lähetti Juudan edellensä Joosefin luo ilmoittamaan hänelle tulostaan Gooseniin. Niin he tulivat Goosenin maakuntaan. Joosef valjastutti vaununsa ja meni isäänsä Israelia vastaan Gooseniin. Kun Joosef saapui isänsä eteen, Joosef lankesi hänen kaulaansa ja itki kauan hänen kaulassaan. Israel sanoi Joosefille: "Nyt minä kuolen mielelläni, kun olen nähnyt sinun kasvosi ja tiedän, että sinä vielä elät." Sen jälkeen Joosef sanoi veljilleen ja isänsä perheelle: "Minä menen ilmoittamaan faraolle ja sanon hänelle: 'Minun veljeni ja minun isäni perhe, jotka ovat olleet Kanaanin maassa, ovat saapuneet luokseni. Nämä miehet ovat paimenia, sillä he hoitavat karjaa; ja he ovat tuoneet mukanaan lampaansa, karjansa ja kaiken muun omaisuutensa.' Kun siis farao kutsuu teidät eteensä ja kysyy: 'Mikä teidän ammattinne on?' niin vastatkaa: 'Me, sinun palvelijasi, olemme hoitaneet karjaa nuoruudestamme tähän asti, me niin kuin meidän isämmekin' - että saisitte asettua Goosenin maakuntaan. Sillä kaikki paimenet ovat egyptiläisille kauhistus."

Jaakob esitellään faraolle

1. Moos. 47: 1 - 12

Joosef meni ja ilmoitti faraolle, sanoen: "Minun isäni ja veljeni ovat pikkukarjoihin ja raavakarjoihin, kaikkine omaisuuksineen, tulleet Kanaanin maasta, ja he ovat Goosenin maakunnassa." Hän oli ottanut mukaansa veljiensä joukosta viisi miestä; ne hän toi faraon eteen. Niin farao kysyi hänen veljiltänsä: "Mikä on teidän ammattinne?" He vastasivat faraolle: "Me, sinun palvelijasi, olemme paimenia, me niin kuin isämmekin. Me olemme tulleet asuaksemme jonkun aikaa tässä maassa; sillä palvelijoillasi ei ollut laidunta karjalleen, koska kova nälänhätä on Kanaanin maassa. Suo siis palvelijaisi asettua Goosenin maakuntaan." Niin farao sanoi Joosefille: "Isäsi ja veljesi ovat tulleet sinun luoksesi. Egyptin maa on avoinna sinun edessäsi; sijoita isäsi ja veljesi maan parhaaseen osaan. Asukoot Goosenin

maakunnassa; ja jos tiedät heidän joukossaan olevan kelvollisia miehiä, niin aseta heidät minun karjani päällysmiehiksi." Sen jälkeen Joosef toi isänsä Jaakobin sisään ja esitti hänet faraolle. Jaakob toivotti faraolle siunausta. Niin farao kysyi Jaakobilta: "Kuinka monta ikävuotta sinulla on?" Jaakob vastasi faraolle: "Minun vaellusaikani on kestänyt sata kolmekymmentä vuotta. Vähät ja pahat ovat olleet minun elinvuosieni päivät eivätkä ole saavuttaneet sitä elinvuosien määrää, mikä isilläni oli vaelluksensa aikana." Jaakob toivotti faraolle siunausta ja lähti hänen luotaan.

Joosef sijoitti isänsä ja veljensä Egyptin maahan ja antoi heille maaomaisuutta maan parhaasta osasta, Ramseksen maakunnasta, niin kuin farao oli hänen käskenyt tehdä. Joosef elätti isäänsä ja veljiänsä ja koko isänsä perhettä antamalla jokaiselle elatusta vaimojen ja lasten luvun mukaan.

Israel asui Egyptissä 17 vuotta

1. Moos. 47: 27 - 31

Niin Israel jäi asumaan Egyptiin, Goosenin maakuntaan; he asettuivat sinne ja olivat hedelmällisiä ja lisääntyivät suuresti. Jaakob eli Egyptin maassa seitsemäntoista vuotta, ja koko hänen elinaikansa oli sata neljäkymmentä seitsemän vuotta. Kun lähestyi aika, jolloin Israelin oli kuoltava, kutsui hän poikansa Joosefin ja sanoi hänelle: "Jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin pane nyt kätesi minun kupeeni alle ja osoita minulle laupeus ja uskollisuus: älä hautaa minua Egyptiin, sillä minä tahdon levätä isieni luona; vie siis minut Egyptistä ja hautaa minut heidän hautaansa." Joosef vastasi: "Minä teen, niin kuin sanot." Jaakob sanoi: "Vanno se minulle." Joosef vannoi hänelle. Silloin Israel rukoili, kumartuneena vuoteensa päänalaista vasten.

Isompien lasten kanssa voidaan lukea lisää Jaakobin elämän loppuvaiheista

Jaakob siunasi ensin Joosefin pojat (lue 1. Moos. 48: 1 – 22)

Sitten Jaakob siunasi omat poikansa. Lue 1. Moos. 49: 1 – 27.

Jaakob kuoli Egyptissä. Lue 1. Moos. 49: 28 – 33.

Jaakobin ruumis balsamoitiin ja haudattiin Kanaanin maahan isiensä viereen.

Lue 1. Moos. 50: 1 – 14

Jaakobin kuoleman jälkeen

1. Moos. 50: 15 - 21

Kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä (Jaakob) oli kuollut, ajattelivat he: "Ehkä Joosef nyt alkaa vainota meitä ja kostaa meille kaiken sen pahan, mitä me olemme hänelle tehneet." Niin he lähettivät Joosefille tämän sanan: "Isäsi käski ennen kuolemaansa ja sanoi: 'Sanokaa Joosefille näin: Oi, anna

anteeksi veljiesi rikos ja synti, sillä pahasti he ovat menetelleet sinua kohtaan.' Anna siis isäsi Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa." Joosef itki kuullessaan nämä heidän sanansa.

Sitten tulivat Joosefin veljet itse, lankesivat maahan hänen eteensä ja sanoivat: "Katso, me olemme sinun orjiasi!" Mutta Joosef vastasi heille: "Älkää pelätkö, olenko minä Jumalan sijassa? Te tosin hankitsitte minua vastaan paha, mutta Jumala on kääntänyt sen hyväksi, että hän saisi aikaan sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitäisi hengissä paljon kansaa. Älkää siis pelätkö; minä elätän teidät ja teidän vaimonne ja lapsenne." Joosef lohdutti ja rauhoitti heitä.

Joosefin kuolema (n. 1805 eKr) ja (luiden) haudaus n. 400 vuotta myöhemmin

1. Moos. 50: 22 - 26

Joosef sekä hänen isänsä perhe jäivät asumaan Egyptiin. Ja Joosef eli sadan kymmenen vuoden vanhaksi. Joosef sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen; myöskin Maakirista, Manassen pojasta, syntyi lapsia Joosefin polville. Niin Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen, mutta Jumala pitää huolen teistä ja johdattaa teidät tästä maasta siihen maahan, jonka hän valalla vannoen on luvannut Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille." Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä." Joosef kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. Hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.

"Mooses otti mukaansa Joosefin luut; sillä tämä oli vannottanut israelilaisia ja sanonut: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä mukananne." 2. Moos. 13: 19. Kun Israelin kansa pääsi luvattuun maahan: "Joosefin luut, jotka israelilaiset olivat tuoneet Egyptistä, he hautasivat Sikemiin, siihen maapalstaan, jonka Jaakob oli ostanut Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla kesitalla ja jonka joosefilaiset olivat saaneet perintöosaksensa." Joos. 24: 32.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Vaikka Joosef oli antanut veljilleen anteeksi heidän pahan tekonsa, veljien oli vaikea uskoa, että anteeksianto olisi lopullinen. Jaakobin kuoleman jälkeen asia rupesi taas painamaan heitä. Jos mekin olemme tehneet jotakin todella väärää ja paha, meidänkin saattaa olla vaikea uskoa, että Jeesus antaa meille meidän rikkomuksemme anteeksi. Kun Jumala antaa anteeksi, Hän ei sitä enää muistele. "Herra tekee vanhurskauden ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille. Hän on tehnyt Moosekselle tunnetuksi tiensä, Israelin lapsille suuret tekonsa. Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri

armossa. Ei hän aina riitele eikä pidä vihaa iankaikkisesti. Ei hän tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan. Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme. Niin kuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.” Ps. 103: 6 – 13.

Näin Israelin kansa muutti asumaan Egyptiin, mutta huomasi, että Jumala sanoi Jaakobille: ”Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala; älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinut siellä suureksi kansaksi. Minä menen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä myös johdatan sinut sieltä takaisin.”

Israelin kansa asui Egyptissä yli 400 vuotta. Siitä, miten kansa pääsi pois Egyptistä takaisin siihen maahan, jonka Jumala oli heille luvannut kuullaan ensi keväänä.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

”Aabrahamille syntyi Iisak, ja hän ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, ja Iisakille syntyi Jaakob, ja Jaakobille ne kaksitoista kantaisää. Kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssansa ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistaan. Jumala antoi Joosefille armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä; ja tämä pani hänet Egyptin ja kaiken huoneensa haltijaksi. Tuli nälänhätä koko Egyptiin ja Kanaaniin ja suuri vaiva, eivätkä meidän isämme saaneet mistään ravintoa. Mutta kun Jaakob kuuli Egyptissä olevan viljaa, lähetti hän meidän isämme sinne ensimmäisen kerran. Toisella kerralla veljet tunsivat Joosefin, ja farao sai tietää Joosefin sukuperän. Niin Joosef lähetti kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentä viisi henkeä. Jaakob meni Egyptiin ja kuoli siellä, niin myös kuolivat isämme, ja heidät siirrettiin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Aabraham oli rahalla ostanut Emmorin lapsilta Sikemissä.” Ote Stefanuksen puheesta. Apt. 7: 8 – 16.

5. Opeteltava Raamatun lause

Älkää riidelkö matkalla.

Kunpa muistaisimme tämän lauseen joka päivä ollessamme elämämme matkalla, matkalla Taivaan kotiin.

6. Lauluehdotus SK 431

Kodin Herra suo pienille ystävilleen

San. Tuntematon, säv. Carolina Almquist k. 1861

Ko-din Her-ra suo pie-nil-le ys-tä-vil-leen e-lon tai-val kun jää-nyt on taa.

Kul-ta -kruu-nut ja kan-te-leet soit-ti-mi-kseen lu-mi-val-ke-at vaat-teet he saa.

Kodin Herra suo pienille ystävilleen elon taival kun jäänyt on taa.
Kultakruunut ja kanteleet soittimikseen lumivalkeat vaatteet he saa.

Puhdas kulta on tie, jota astelevat. Ovat seurassa enkelien.
Karitsan siellä kasvoja katselevat vikauhria syntisien.

Elon lähteellä heidän Hän istua suo, elon puusta he riemuiten syö.
Isän kirkkaus yllensä loistetta luo, poissa pelko on, kuolema, yö.

Pyhän istuimen ääreltä kristallinen joki virtaa ja siitä he juo.
Ilovirtensä soi ylen onnellinen, he on päässeet jo Jeesuksen luo.

Kyllä tallella on, kyllä tallella on, kyllä lapsille tallella on.
Siellä taivaassa on ilo loppumaton ja se lapsille tallella on.

Sanat Tuntematon, sävel Carolina Almquist k. 1861

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

Nyt siirrymme puoleksi vuodeksi Uuden Testamentin kertomuksiin.
Aloitamme Jeesuksen lapsuudesta ja kuulemme Johannes Kastajasta jne.
Seuraavan kirkkovuoden alusta palaamme Israelin kansan vaiheisiin.

16.6.2013

